

komme vedkommende Personer og ikke Embedsmændene til Gode, har Udvalget heller ikke troet, trods de principielle Hensyn, at turde fraraade dette Forslag. At disse Lønningstillæg i enkelte Tilfælde under Finansministeriet kaldes Alderstillaeg, medens de kaldes Lønningstillæg under andre Ministerier, har for saa vidt Intet at betyde, det er kun en vis Begrændsning, indenfor hvilken man vil give Lønningstillæg, nemlig, at Vedkommende skal have tjent et vist Antal Aar. Hvad angaar den Form, under hvilken disse mange forskellige Endringer ere fremsatte, da finder Finansudvalget, at den Form, Kultusministeriet har brugt, er den heldigste. Der vil komme til at staa udtryffeligt fremhævet i Finanslovens Text, med hvilket Beløb de ved Lønningssloven givne Beløb ere forhøjede, og Udvalget henstiller til Finansministeren, at han ved Udarbejdelsen af næste Aars Budget vil påaase, at noget Eignende, skjøndt det ikke kan ske ved denne Finanslov, bliver indført for de øvrige Lønningstillægs Vedkommende for de Paa-gældende i samtlige Ministerier. Hvad nu angaar Principerne for Uddelingen af de Beløb, der forlanges bevilgede, da finder man navnlig i Udmærkningerne til vedkommende lille Lovforslag fra Justitsministeriet udtalt, at man ikke agter at give Tillæg, som allerede af mig nævnt, for dem, der ville faae ud over 600 Rd. ved Tillæget, det er altsaa egentlig for Lønninger fra under 600 Rd. og ned efter, at man ikke tænker paa nogen Forhøjelse af det Beløb af Medhjælpssummen, som anvendes til Skrivematerialier og Sligt, men at det altsaa kun bliver de af mig nævnte Lønninger, der ville faae c. 10 pCt., men i Øvrigt forbeholder Ministeren sig i Genhold til de Grundsætninger, hvorefter han raader over Medhjælpssummen, at foretage Fordelingen indenfor disse almindelige Regler paa sit Ansvar. Finansudvalget tror, at man kan godkjende disse Grundsætninger i det Hele for de enkelte Ministeriers Vedkommende. Naar der under et enkelt Ministerium, nemlig Finansministeriet, er anført, at man dels vil benytte Beløbet til Forøgelse af Lønninger for enkelte Kontorers Vedkommende — det vil ses af Bilag 4 —, dels til at forøge Arbejdspersonalet, da har Udvalget troet, at, efter som man for nyligt ved Lønningsslovene har anlagt Medhjælpssummerne efter et vist Antal Arbejdspersonale, da maatte det ikke nu være fornødent at forøge dette Personales Antal, og for saa vidt kunde man ikke billige Anvendelsen af Beløbet. Det bliver imidlertid ikke noget stort Beløb overhovedet, man ser ikke, hvilket Beløb det vil blive, og man har derfor troet at kunne lade Beløbet staa med den Bemærkning, at man som sagt venter, at der ikke vil ske en Forøgelse af selve Arbejdspersonalets Antal, men kun en passende Forøgelse af den Lønning, de have. Jeg tror dermed i det Væsentlige at have angivet den Synsmaade, hvorunder man har til-

traadt disse forskellige Endringsforslag, og jeg skal derfor anmode det høitærede Thing om at fritage mig for ved senere Afnit at komme tilbage til alle disse Lønningssforslag, som findes anførte paa Endringsforslagslisten. Her gjælder det Nr. 14 og 16 og Nr. 20 til § 19. Hvad nu angaar Forslaget under Nr. 15, da tillader jeg mig at henvise til vedkommende Bilag Nr. 7. Det første Endringsforslag om Bebligeholdelse af Matrifulskortene er gaaet høiere, og end man allerede i Aar har antaget, og end man i Særdeleshed ventede ifjor. Saalænge imidlertid dette Arbejde skrider frem, saaledes som antydet i Betænkningen ved Finanslovens 2den Behandling, har man ikke troet at burde gjøre nogen Forandring deri, og har saaledes sluttet sig til de Grunde, der ere anførte i vedkommende Bilag. Forslaget Nr. 17 om Mørke-Port har man ikke troet at burde tiltræde. Der er ikke i Bilaget anført saadanne Grunde, der kunde bevæge Flertallet af Udvalget, som henstillede til Thinget at forfaste Forslaget ved 2den Behandling, til nu igjen at optage det. Angaaende Forslaget under Nr. 18 om et Beløb af 10,000 til Husfliden og et dertil hørende Forslag, da skal jeg tildele forbigaa det, indtil jeg har hørt de øvrige Medlemmer nærmere udvikle sig om Sagen. Jeg skal bemærke, at Forslaget under Nr. 21 om en Forhøjelse af Bevillingen til Industriens Fremme med 1,000 Rd. af Udvalget — eller maaste er det kun Udvalget med Undtagelse af det øvrige Medlem, der har stillet Forslaget under Nr. 18 — staa i en vis Forbindelse med det sidstnævnte Forslag. Udvalgets Flertal tror nemlig, at skal der gjøres Noget for Husfliden, da skal man først alvorlig tænke paa at faae de mange Tusinde Pigebørn, som gaa omkring i Landets Skoler uden at faae nogen passende Veiledning i Haandgjerningsarbejde, saaledes at mange af dem, naar de voxe op og komme til at indtage en Husmoders Stilling, ikke ere i Stand til at udføre det nødtværigste Arbejde, underviste i den Knetning; det er det Væsentligste at lægge Tankens Vægt paa, at dette Formaal bliver opfyldt, saaledes at der ikke gaar et Pigebarn i Danmark ud fra Skolen ved Konfirmationsalderen, uden at hun er i Stand til at foretage saadanne kvindelige Arbejder, som høre til en Husmoders nødvendige Virksomhed. Vi mené dernæst, at det ogsaa kan have sin Betydning, at Drengene i deres Opvæxt faae Leilighed til at øve Haanden og Diet ved Forfærdigelsen af forskellige Gjenstande, selv om saadanne Gjenstande ikke have nogen særegen Værdi eller Betydning eller ere særlig indbringende for den Familie, hvortil de høre; der vil da altid derved, at disse Arbejder samle deres Tanker paa en hensigtsmæssig Maade og, som sagt, øve deres Haand og Die, kunne gives dem en bedre Dannelse for de forskellige Stillinger, de siden kunne komme til at indtage i det borgerlige Liv; med andre